

Sygn. akt II CNP 15/12

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 25 maja 2012 r.,

skargi J. L.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego

z dnia 15 października 2009 r., wydanego w sprawie z powództwa J. L.

przeciwko J. B.

o zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 15 października 2009 r. oddalił apelację powoda J. L. od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie przeciwko J. B. o zapłatę.

Powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego z dnia 15 października 2009 r., wskazując m.in., że na skutek wydania powyższego orzeczenia poniósł szkodę, „bowiem oddalenie apelacji w sytuacji gdy dochodzone roszczenie uznane zostało za zasadne, spowodowało brak zaspokojenia wierzytelności w postaci utraconych korzyści”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Artykuł 424⁵ § 1 k.p.c. określa wymagania o charakterze konstrukcyjnym, jakie musi spełniać skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Należy do nich m.in. obowiązek wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (pkt 3) oraz uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (pkt 4).

Skarżący powinien złożyć w skardze oświadczenie, że szkoda już wystąpiła i określić jej rodzaj oraz rozmiar. Oświadczenie skarżącego nie spełnia tych wymogów. Skarżący nie wskazał też przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne.

Braki w zakresie wymagań konstrukcyjnych nie podlegają uzupełnieniu, a skarga nimi dotknięta jest odrzucana a *limine* (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.